

Catre: TRIBUNALUL BUCURESTI

Adresa: Mun. Bucuresti, Bd. Unirii nr. 37, Sector 3

DOMNULE PRESEDINTE,

Subscrisa societate comercială **AQUA QUEEN SRL**, cu sediul în București, Calea Mosilor nr. 298 B, Sector 2, având sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul Cabinetului de Avocat Ramona Aldea, respectiv în București, Calea Floreasca nr. 218, et.2, ap.5, Sector 1 în cadrul White Residence Boutique, în contradictoriu cu:

- Autoritatea Nationala pentru Protectia Consumatorilor, cu sediul în București, Bulevardul Aviatorilor nr. 72, sector 1, prin Presedinte Marcel Bogdan Pandelica,
- Comisariatul Regional pentru Protectia Consumatorilor Regiunea Nord-Vest (Cluj) prin Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Cluj, cu sediul în Cluj-Napoca, str. Năvodari nr. 2, cod 400117,
- Comisariatul Regional pentru Protectia Consumatorilor Regiunea Sud-Muntenia (Ploiesti) prin Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Prahova, cu sediul în Ploiești, Str. Industriei nr. 111, cod 100514,
- Autoritatea Nationala Sanitar Veterinara si pentru Siguranta Alimentelor, având sediul în Mun. Bucuresti, Piata Presei Libere nr.1, Corp D1, Sector 1

formulam în baza prevederilor art. 192 din NCPC, prezenta:

CERERE DE CHEMARE IN JUDECATA

Solicitant instanței de judecată, ca prin hotărârea ce o veți pronunța să dispuneți:

- Obligarea paratelor, în solidar, la repararea prejudiciului constând în beneficiul nerealizat raportat la natura verificărilor abuzive ale acestor institutii cu privire la produsele comercializate sub sigla Aqua Queen; în raport de încasarile subscrisei societati comerciale la aceeași data în anul precedent demarării acestor demersuri neintemeiate de către parate, societatea reclamanta înregistrează un profit mai mare cu 70% față de aceeași perioadă a anului 2016, după publicarea articolelor defaimatoare la adresa activitatilor desfășurate de către subscrisa societate comerciala.
- Repararea prejudiciului de imagine suferit de către subscrisa societate comerciala ca urmare a seriei de controale efectuate de către inspectorii ANPC- prin Comisariatele judetene Prahova și Cluj pe care la data introducerii cererii de chemare în judecata îl cuantificăm la suma de 1.000.000 Euro prin existența unui raport de cauzalitate, între controalele efectuate asupra produselor comercializate sub sigla Aqua Queen și pe cale de consecință între articolele aparute ca urmare a acestor controale și diminuarea încasarilor realizate de către subscrisa societate comerciala, iar mai departe între publicarea acestor articole și încetarea raporturilor contractuale dintre subscrisa societate comerciala și lanțurile de supermarketuri în care erau comercializate produsele sub sigla Aqua Queen.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

- Plata cheltuielilor de judecata generate de prezenta cerere de chemare in judecata.

In fapt, la data de 21.03.2016, inspectorii din cadrul ANPC au efectuat o serie de controale tematice avand ca obiect produsele comercializate sub sigla Aqua Queen, respectiv apa plata, iar in urma controalelor desfasurate cu incalcarea prevederilor legale in vigoare, respectiv cu incalcarea regulilor privind prelevarea probelor de produse alimentare in vederea testării microbiologice, subscrisa societate comerciala a suferit un prejudiciu de imagine care a constat in beneficiul nerealizat in ceea ce priveste comercializarea in conditii normale, prin raportare la o perioada asemanatoare din anul precedent, a produselor cunoscute sub sigla Aqua Queen.

In urma desfasurarii acestor controale, ANPC a procedat la publicarea rezultatelor expertizei efectuate, dar a ignorat in mod evident si cu buna credinta, toate aspectele relevante in prezenta sreta in ceea ce priveste pe de o parte prelevarea in cadrul controlului oficial, constand in pregatirea prelevării, conceperea planurilor de prelevare, metodele de prelevare, controlul microbiologic al starii de igiena, transportul si pastrarea probelor, tehnica de lucru, etc iar pe de alta parte tehnicile de prelevare pentru diferite produse alimentare, printre care amintim si apa.

Astfel, asa cum de altfel rezulta si din corespondenta purtata intre Ministerul Sanatatii si ANSVSA, conform datelor de prelevare din procesul verbal de prelevare se deduce ca probele au fost analizate fara respectarea prevederilor legale in vigoare. Mai mult decat atat, din buletinele de analiza nu rezulta locul de prelevare a probei si conditiile de prelevare prevazute de legislatia in vigoare pentru apa de izvor.

Pentru o buna intelegere a situatiei de fapt si drept care sta practic la baza solicitarilor noastre vom proceda in continuare la expunerea pe larg a tuturor considerentelor care vizeaza aceasta chestiune:

Conform, procedurii specifice aferenta prelevării probelor de produse alimentare in vederea testării microbiologice, respectiv in conformitate cu prevederile punctului 5.4.2.1. Apa, pentru prelevarea produsului alimentar (in categoria produselor alimentare incluzandu-se si apa) in conditii care sa asigure rezultate in conformitate cu prevederile legale in vigoare, trebuie respectate o serie de reguli si instructiuni dupa cum urmeaza.

Astfel, un aspect foarte important il constituie faptul ca, **“trebuie luate toate masurile necesare pentru a se asigura că proba prelevată este reprezentativă pentru transport sau lot”, aspect intrutotul ignorat de catre inspectorii ANPC la momentul prelevării prbelor care au facut obiectul controalelor tematice ale acestei institutii.**

In ceea ce priveste prelevarea in cadrul controlului oficial, trebuie avute in vedere urmatoarele considerente:

- Prelevarea și testarea oficiala reprezintă o parte a procesului de verificare efectuat de către ANSVSA.
- Verificarea conformității cu criteriile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 se poate efectua prin audituri, inspecții, monitorizări, supravegheri, prelevare și testare.
- Pentru verificarea implementării de către operatorii din domeniul alimentar a procedurii/procedurilor bazate pe principiile HACCP și a bunelor practici de igienă se va realiza o evaluare a caracterului adecvat al schemelor de prelevare și testare ale acestora, verificând buletinele de analiza obținute în urma testării și evaluând dacă acțiunile preventive și corective întreprinse sunt adecvate.
- Operatorii din domeniul alimentar realizează prelevări și testări, în cadrul procedurilor lor bazate pe principiile HACCP și/sau sistemului lor de management al siguranței alimentelor, pentru a demonstra conformitatea cu R (CE) nr. 2073/2005.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI

- Prelevarea oficială poate fi realizată având ca scop monitorizarea, supravegherea și verificarea conformității cu legislația aplicabilă în vigoare.
- Pentru a beneficia de pe urma prelevării și testării alimentelor, prelevarea de probe trebuie să fie foarte bine planificată, luându-se în considerare scopul și obiectivul prelevării.
- **Prelevarea oficială se desfășoară în cadrul controlului oficial privind siguranța alimentelor de către inspectorii ANSVSA din cadrul Serviciilor/Compartimentelor de Siguranța Alimentelor aparținând DSVSA județene și a municipiului București**, aspect ignorat de către inspectorii ANPC care au procedat la prelevarea probelor ca și unitate sigilată, fără să asigure nici măcar prezența inspectorilor ANSVSA din cadrul Compartimentelor de Siguranța Alimentelor la momentul prelevării.

Mai mult decât atât, un alt aspect care practic atestă neprofesionalismul inspectorilor din cadrul ANPC la momentul prelevării îl constituie frecvența prelevării probelor, locul de prelevare și parametrii care se determină prin analize de laborator din probele prelevate și care sunt prevăzute în „Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor”.

Acest Program se elaborează anual, în baza „Planului Național Unic Multianual de Control Integrat” iar în urma verificărilor efectuate rezultă fără putere de tăgădat faptul că efectuarea controalelor a avut loc fără respectarea principiului care guvernează frecvența prelevării probelor.

În ceea ce privește procedura prelevării în sine, apreciem că și aceasta a fost flagrant încălcată din prisma activităților preliminare și a pregătirii prelevării.

Astfel, anterior desfășurării activității de prelevare oficială a probelor în vederea testării lor microbiologice, inspectorul are în vedere asigurarea următoarelor dotări necesare:

- documentele necesare: Procesul verbal de prelevare, Cererea de analiză, Eticheta probei;
- echipamentul individual de protecție;
- echipamentele și instrumentele sterile pentru prelevare;
- recipiente sterile pentru prelevare și transportul probelor;
- echipamente de măsură și control – termometru verificat metrologic;
- lăzi frigorifice - ambalaje pentru transportul probelor, care să asigure temperatura de conservare a acestora până la laboratorul de destinație, precum și condiții de transport pentru ca proba să nu fie deteriorată, sigiliul să rămână intact.

Prelevarea probelor în cadrul controlului oficial se face în mod obligatoriu de către inspectorul oficial (ANSVSA), în prezența operatorului sau a unui reprezentant legal al acestuia (un martor).

Raportat la toate aceste considerente, învederam instanței de judecată faptul că, toate aspectele preliminare prelevării au fost încălcate de către inspectorii ANPC pe de o parte prin realizarea procedurilor în lipsa inspectorului oficial ANSVSA iar pe de altă parte cu încălcarea procedurilor în sine.

De asemenea, în ceea ce privește planurile de prelevare apreciem că și aceste considerente au fost încălcate de către inspectorii care au procedat la efectuarea prelevării probelor.

Astfel, planurile de prelevare sunt folosite pentru prelevarea probelor de produse alimentare în vederea aplicării criteriilor microbiologice stabilite în R (CE) nr. 2073/2005.

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

În contextul prelevării oficiale, când este evaluată acceptabilitatea unui lot de alimente sau un proces, condiția minim necesară este utilizarea planurilor de prelevare descrise în R (CE) nr. 2073/2005.

Atenție! Numărul și mărimea unităților analitice pentru un lot testat trebuie să fie cele stabilite în planul de prelevare și nu trebuie modificate. Un lot nu trebuie să fie supus testărilor repetate pentru a-l transforma în lot conform, aspecte incalcate având în vedere faptul că, atât Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Prahova cât și cel din Cluj au procedat la prelevarea de probe din același lot(asa cum de altfel rezulta din toate inscristurile intocmite de catre aceste institutii).

În ceea ce privește Metodele de prelevare, învederam instanței de judecată faptul că, în acest caz se aplică metode de prelevare distincte, în funcție de tipul probei prelevate:

- teste pentru verificarea eficienței operațiunilor de igienizare, dezinfecție și curățenie;
- probe de produse alimentare și apă.

Rugăm instanța de judecată să retina faptul că, întrucât inspectorii din cadrul ANPC nu au indicat metodele de prelevare distincte în funcție de probele prelevate, facem mențiunea faptului că, metodele de prelevare diferă în funcție de tipul probei prelevate, acestea caracterizându-se prin teste pentru verificarea eficienței de igienizare, dezinfecție și curățenie și probe de produse alimentare și apă.

În ceea ce privește prelevarea probelor de apă, menționăm faptul că, **probele prelevate în vederea testării microbiologice trebuie să fie predate laboratorului specializat în cel mai scurt timp posibil, astfel încât să nu depășească 24 ore din momentul prelevării (ora prelevării va fi înregistrată pe procesul verbal de recoltare și pe eticheta probei).** Responsabilitatea respectării acestei prevederi este a inspectorului care realizează prelevarea.

Probele primite în laboratorul specializat în vederea testării microbiologice se introduc în lucru în cel mai scurt timp posibil, cu precizarea că intervalul maxim este de 24 ore de la momentul primirii, respectiv maximum 48 ore din momentul prelevării lor. Responsabilitatea respectării acestei prevederi este a laboratorului specializat care realizează testarea microbiologică.

În ceea ce privește aceste mențiuni specifice, aducem în atenția instanței de judecată pe de o parte faptul că, probele prelevate cu încălcarea prevederilor legale în vigoare nu au fost transmise în termenul legal către organismele abilitate în vederea efectuării verificărilor ce se impun acestea fiindu-ne transmise subscrisei societăți comerciale în vederea efectuării testării(cu încălcarea prevederilor legale în vigoare) iar pe de altă parte laboratorul unde în final au ajuns probele prelevate nu era autorizat RENAR să desfășoare activități de testare și de interpretare a rezultatelor astfel obținute.

În ceea ce privește prelevarea produselor alimentare- apă- menționăm faptul că, acestea pot și trebuie să respecte prevederile limitativ și strict prevăzute la punctul 5.4.2.1. Astfel, se solicită OIA și se analizează informații privind:

- sursa de apă : - proprie – date privind sistemul de tratare, controlul calității apei obținute;
- sistem centralizat de alimentare cu apă potabilă;
- tip sursa: - de suprafață
- de profunzime
- schema circuitelor de apă:

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

- apă potabilă
- apă nepotabilă,
- apă reciclabilă
- apă de răcire,

Stabilirea punctului de prelevare și consemnarea în Procesul verbal de prelevare a acestuia, aspecte care nu au fost respectate de către inspectorii ANPC la momentul efectuării prelevării de produse alimentare constând în apa.

De asemenea, au fost încălcate prevederile cu privire la materialele în care au fost depozitate probele supuse analizei, tehnica de lucru, transportul și pastrarea probelor precum și conservarea probelor de apă astfel prelevate.

Astfel, în ceea ce privește materialele în care au fost prelevate produsele alimentare constând în apă - menționăm faptul că, acestea trebuie să conste în flacoane de sticlă, dop de sticlă rodat sau cu capac metalic cu filet ori flacoane de plastic sterile, dopul și gâtul sticlei sunt protejate cu învelis de hârtie ori de pergament sau cu folie subțire de aluminiu. Flacoanele necesare prelevării sunt puse la dispoziția inspectorilor de către laboratorul de analize. Acestea trebuie să îndeplinească următoarele condiții: o să conserve compoziția probei, evitându-se pierderile prin absorbție, evaporare sau contaminare cu substanțe străine; o să reziste la temperaturi extreme; o să reziste la șocuri mecanice; o să aibă facilitatea de închidere etanșă și de redeschidere ușoară. Toate aceste aspecte cu privire la materialele folosite în vederea prelevării de probe constând în apă au fost încălcate astfel încât nici rezultatele nu sunt cele veridice.

În ceea ce privește transportul și pastrarea probelor, apreciem și învederam instanței de judecată faptul că, probele se transportă la laborator în ziua recoltării, în condiții de refrigerare (2-4°C), în special în anotimpul cald; dacă acest lucru nu este posibil, probele se vor trimite în maxim 24 de ore, fiind păstrate la temperatura de 4°C - aspect într-un total nerespectat având în vedere faptul că, probele au fost transmise, după prelevare, la sediul subscrisei societăți comerciale cu nerespectarea condițiilor privind transportul și pastrarea acestora, și cu depășirea termenului legal de 24 de ore de la data prelevării. De asemenea, nici condițiile privind temperatura în care acestea au fost păstrate nu au fost respectate astfel încât nu putem vorbi despre aspecte întemeiate și având la baza prevederi legale întotdeauna respectate și care au constituit baza sancționării nejustificate a subscrisei societăți comerciale.

În ceea ce privește conservarea probelor apreciem că nici această condiție nu a fost respectată de către instituțiile prelevatoare, condițiile vizând îndeplinirea următoarelor aspecte:

- a) probele de apă sunt ținute la o temperatură inferioară celei din momentul prelevării;
- b) în vederea conservării pe termen scurt a probelor de apă, acestea sunt refrigerate la o temperatură de 2-4°C; c) congelarea la -20°C mărește timpul de conservare; se folosesc în acest scop recipiente de polietilenă;
- d) o metodă de conservare care poate fi utilizată este adaosul de agenți de conservare, prevăzuți în SR ISO 5667-3, înainte sau după prelevare, în cantități mici, dar în concentrații mari.

Având în vedere nerespectarea prevederilor legale în vigoare privind efectuarea verificărilor apreciem și pe cale de consecință învederam instanței de judecată faptul că, prin articolele aduse la cunoștința publică, prin intermediul presei scrise și televiziunilor cărora le-au fost prezentate informații care privesc aspect care tin de dreptul la imagine al subscrisei societăți comerciale mai ales având în vedere realizarea procedurilor de prelevare cu încălcarea prevederilor legale în vigoare la momentul prelevării, a fost afectată în mod negativ imaginea subscrisei societăți comerciale și, având în vedere că aceasta își desfășoară activitatea în mod preponderent în

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

domeniul comerțului, repercursiunile asupra imaginii acesteia, a profesionalismului sau și, implicit asupra potențialilor contractanți pentru produsele comercializate sub sigla Aqua Queen, sunt cu atât mai vătămătoare.

În consecință, rugăm instanța de judecată să constate și să concluzioneze în sensul existenței unui raport de cauzalitate între fapta ilicită constând în publicarea unor afirmații defăimătoare la adresa persoanei reclamantei și prejudicial de imagine cauzat acesteia din urmă. Referitor la condiția legală de admisibilitate a răspunderii civile delictuale vizând vinovăția pârâtului, instanța a reținut că, așa cum s-a stabilit recent și în jurisprudența C.E.D.O. (cauza D.A. împotriva Estoniei - hotărârea din 10 octombrie 2013, dar și în jurisprudența dată mai veche a instanței europene (cauza Öztürk împotriva Turciei, Hotărârea Marii Camere din anul 1999, responsabilitatea pentru publicarea unor afirmații defăimătoare la adresa unei persoane revine în primul rând persoanei care face posibilă aducerea la cunoștință publică a acestor informații).

În acest context, trebuie menționată voința legiuitorului de a ocroti și apăra demnitatea/imaginea persoanei (fără a deosebi între persoana fizică și persoana juridică) - valoare supremă, garantată de legea fundamentală; în acest sens, art. 30 alin. (6) din Constituție prevede că "Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine".

O limitare identică este, de asemenea, prevăzută în art. 10 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu care "Exercitarea acestor libertăți (cu referire la libertatea de exprimare) ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru [...] protecția reputației sau a drepturilor altora (...)."

Or, potrivit prevederilor constituționale cuprinse în art. 20 al Legii fundamentale, „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte”, iar „dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile” (reglementare cuprinsă ulterior și în art. 4 din Legea nr. 287/2009 privind C. civ., cu modificările ulterioare).

În același sens, dispozițiile art. 30 alin. (6) și (7) din Constituția României prevăd că „libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine” și „sunt interzise de lege îndemnul la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri”.

În ce privește vinovăția (condiție legală pentru angajarea răspunderii civile delictuale) pârâtului, ca entitate care s-au mărginit doar la a aduce la cunoștința publicului anumite opinii exprimate de către cititori ai paginii de internet pe care acesta o administrează, rugăm instanța de judecată să pornească de la premisa că atât Constituția României, cât și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale au statuat că libertatea de exprimare nu este un drept absolut, el putând fi supus unor limite care constituie măsuri necesare într-o societate democratică.

Astfel, prevederile art. 30 alin. (8) din Constituția României dispun, în mod neechivoc, că „răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare (s.n.), al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii” (adică, în condițiile dreptului comun, în speță disp. art. 1349 și urm. din Legea nr. 287/2009 privind C. civ., cu modificările ulterioare).

În același sens, C.E.D.O. a stabilit cu valoare de principiu că art. 10 alin. (2) din Convenție presupune îndatoriri și responsabilități, aplicabile deopotrivă jurnaliștilor, persoanelor care au posibilitatea să aducă la cunoștință opiniei

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

publice, în mod real, efectiv, informații referitoare la diferite persoane, chiar și atunci când este vorba de chestiuni de un interes general semnificativ. Aceste îndatoriri și responsabilități pot avea o importanță specială dacă există riscul atingerii reputației unor persoane, punând astfel în pericol drepturile altuia (cauza Tănăsoaica împotriva României, hotărârea din 19 iunie 2012, cauza Tammer împotriva Estoniei, hotărârea din 6 februarie 2001).

De asemenea, C.E.D.O. a constatat că, la rândul lor, și ziariștii sunt ținuți de același îndatoriri și responsabilități și atunci când redau conținutul unor articole apărute în alte publicații (cauza Radio France și alții împotriva Franței, hotărârea din 30 martie 2004), sau afirmații asumate în mod public de către alte persoane.

Faptul că articolele incriminate au fost preluate din postările pe site ale unor alte persoane juridice nu îi exonerează pe pârâit de îndatoririle și responsabilitățile prevăzute de art. 10 din Convenție, printre care și acelea de a respecta dreptul la o bună reputație, garantat de art. 8 din Convenție.

Pentru aceasta, este necesar a se analiza în ce măsură se păstrează echilibrul în protecția celor două valori garantate de Convenție, aflate în conflict, Curtea stabilind șase criterii ce vor fi avute în vedere, și anume: contribuția la o dezbatere de interes general, gradul de notorietate al persoanei vizate și obiectul articolului, comportamentul anterior al persoanei vizate, modul prin care a fost obținută informația și gradul acesteia de veridicitate, forma și repercusiunile articolului și sancțiunea aplicată (cauza Axel Springer A.G. împotriva Germaniei, hotărârea din 7 februarie 2012).

Revenind la Hotărârea din data de 10 octombrie 2013 a C.E.D.O., în cauza D.A. împotriva Estoniei (anterior evocată), este demn de remarcat că prin aceasta s-a statuat în sensul inexistenței unei încălcări a articolului 10 (privitor la libertatea de exprimare) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, chiar și în ipoteza existenței unei ingerințe - prevăzute în legea națională - asupra libertății de exprimare aparținând unei societăți care este proprietara unui site național de internet, specializat în serviciile de știri- în speta de fata site-ului celor de la Autoritatea Nationala pentru Protecția Consumatorilor.

În fundamentarea unui atare raționament, apreciem că articolul 10 al Convenției autorizează ingerințele în libertatea de exprimare în scopul de a proteja reputația terților, dacă astfel de ingerințe păstrează un raport de proporționalitate analizat din perspectiva circumstanțelor particulare ale cauzei.

Chiar dacă articolele care au fost afisate atat pe site-ul celor de la ANPC cat si pe toate site-urile publicatiilor din Romania, pârâtii au obligația unei minime verificări cu privire la realitatea celor afirmate, cu atât mai mult cu cât pretinsele cercetări efectuate asupra produselor comercializate sub sigla Aqua Queen nu au respectat toate prevederile legale în vigoare.

Prin urmare, nu a existat un echilibru între dreptul la informare și libertatea de expresie, garantate de art. 10 din Convenție și dreptul la reputație, garantat de art. 8 din Convenție, motiv pentru care pârâtii, prin publicarea articolelor, s-a situat în afara limitelor protecției oferite de art. 10 în discuție.

În consecință rezultă că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale răspunderii civile delictuale, deducându-se, pe lângă fapta culpabilă, prejudiciul de imagine suferit de reclamanta, precum și raportul de cauzalitate dintre acestea.

Un prim aspect care trebuie reținut de către instanță în privința manierei concrete de apărare a dreptului nepatrimonial dedus judecății îl reprezintă incidența în cauză a prevederilor art. 253 alin. (1) lit. b) prin raportare la dispozițiile art. 253 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind C. civ., cu modificările ulterioare, potrivit cărora persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței (...) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă”.

În același timp, in vederea instanței de judecată aplicabilitatea în speță, raportat la petitul cererii introductive, a dispozițiilor art. 253 alin. (3) lit. a) C. civ. în vigoare „(...) cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a se ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt: (...) obligarea autorului, pe cheltuielile sale, la publicarea hotărârii de condamnare (...)”, precum și a prevederilor art. 253 alin. (4) C. civ., în privința modalității subsidiare de reparare a prejudiciului, răspunderea civilă delictuală astfel instituită circumscrindându-se, sub aspectul aplicării legii civile în timp, normei juridice tranzitorii în materie și anume, art. 19 din Legea nr. 71/2011 privind punerea în aplicare a C. civ.

În ce privește întinderea reparației de ordin patrimonial la care este îndreptățit reclamanta, rugăm instanță de judecată să retina ecoul pe care l-au produs aceste afirmații în cadrul unei comunități foarte largi, și specializate, precum și limitele mai largi ale criteriilor de apreciere asupra prejudiciului de imagine în cazul de față, astfel încât să aprecieze, în echitate, că stabilirea unui nivel al daunelor morale delei (echivalentă cu veniturile realizate de către reclamanta în aceeași perioadă a anului precedent, precum și prin raportare la denunțările unilaterale ale contractelor cu marile supermarketuri privind comercializarea produselor Aqua Queen la care se adauga beneficiul nerealizat raportat la efectivă comercializare a produselor Aqua Queen pe parcursul perioadei de timp de la data efectuării controalelor tematice și până la data rămânării definitive a sentinței pronunțate în acest sens, coroborat cu publicarea prezentei hotărâri, după rămânerea sa definitivă, pe site-ul celor de la ANPC, asigură o reparație juridică într-o măsură suficientă.

În literatura de specialitate, drepturile personalității au fost clasificate în două categorii : drepturi care ocrotesc corpul uman și funcțiile sale biologice și psihice și drepturi care ocrotesc valori morale. În această ultimă categorie, sunt încadrate dreptul la demnitate, dreptul la liberă exprimare, dreptul la viață privată, dreptul la imagine.

Dreptul la demnitate îi este proclamată existența în art. 72 alin. (1) C. civ., în timp ce, în alin. (2) al aceluiași articol, se indică conținutul acestui drept, ce cuprinde onoarea și reputația unei persoane și interdicția de a produce o atingere, fără consimțământul titularului sau fără autorizarea prevăzută de art. 75 C. civ.

În doctrină, se apreciază că grația dintre onoare și reputație este destul de greu de stabilit, ele putând fi considerate două fațete ale dreptului la demnitate.

Onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate.

Reputația poate să varieze de la o persoană la alta. Reputația nu este înnăscută, ci este, de cele mai multe ori, dobândită, prin modul exemplar în care persoana se comportă în viața privată sau în cea socială.

Angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie a unei persoane presupune, potrivit dispozițiilor art. 1349 alin. (1) și (2), coroborate cu dispozițiile art. 1357-1371 C. civ., existența cumulată a patru condiții: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

Raportând aceste condiții la prevederile art. 72 alin. (2) C. civ., dovada existenței acestora incumbă, în toate cazurile, conform principiului actori incumbit probatio, persoanei care reclamă prejudicierea sa de către autorul faptei ilicite prejudiciabile, aceasta fiind ținută, în vederea admiterii acțiunii sale, de această dovadă, iar apoi aparține autorului atingerii sarcina de a dovedi un motiv justificativ (consimțământul victimei sau respectarea limitelor prevăzute de art. 75 C. civ.).

În prezentul litigiu, rugăm instanța de judecată să aprecieze că reclamanta, prin probe administrate, a demonstrat o atingere a dreptului său la reputație prin afirmațiile postate pe site-ul celor de la ANPC și raportat la o serie de proceduri care nu au fost respectate în cadrul prelevării efective de probe care sunt supuse analizei.

Invederam instanței de judecată faptul ca, ulterior efectuării acestor controale, subscrișa societate comercială a procedat la solicitarea în efectuarea unor analize, rezultatele astfel obținute conducând fără putere de tagadă la faptul ca, produsele comercializate sub sigla Aqua Queen, prin raportare la metodele de încercare aferente UM contin valori determinate care se afla în limita sau sub limita de detecție stabilită prin acte normative în vigoare la momentul întocmirii Raportului de încercări.

Astfel, în ceea ce privește publicarea atât pe site-ul paratei ANPC cât și pe toate site-urile publicațiilor din România, prin preluarea unor informații neadeverate, apreciem ca incidente în prezenta cauză sunt și prevederile care reglementează dreptul de a fi uitat, așa cum acesta este reglementat de către CEDO, Curtea statuând faptul ca motoarele de căutare trebuie să respecte prevederile unei Directive din anul 1995 care protejează procesarea datelor cu caracter personal. Aceasta înseamnă, în alte cuvinte, faptul ca motoarele de căutare precum Google sunt obligate, în anumite împrejurări, să elimine pagini de internet rezultate în urma utilizării unor cuvinte cheie, precum numele unei persoane. Această obligație se menține chiar și atunci când respectivele informații rămân și pot fi accesate în continuare pe paginile de internet „sursa

În concluzie, prin hotărârea CEDO s-a stabilit în mod expres faptul ca, fiecare dintre noi are dreptul de a obține ștergerea link-urilor către informațiile care sunt „neadeverate, irelevante sau care nu mai sunt relevante ori sunt excesive”, aspecte care se verifică și în prezenta speta, toate rezultatele generate de către motorul de căutare Google fiind în mod evident prejudiciatoarele asupra imaginii subscrișei societăți comerciale.

Mai mult decât atât, dreptul de a fi uitat, este necesar a fi solicitat la aplicare în prezenta speta decurge în mod evident și din cuprinsul Hotărârii 700/2012, privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, act normativ care la art. 9 alin.1, stipulează faptul ca, “Personalul Autorității împuternicit să efectueze controale și verificări este obligat să păstreze secretul profesional în legătură cu aspectele tehnologice, economice și comerciale de care ia cunoștința în exercitarea atribuțiilor de serviciu, conform actelor normative în vigoare.”, iar încălcarea acestor dispoziții exprese se sancționează conform prevederilor legale în vigoare.

Invederam instanței de judecată faptul ca, inspectorii din cadrul ANPC au procedat cu încălcarea prevederilor legale în vigoare la comunicarea realizată către toate site-urile publicațiilor din România, a informațiilor generate de efectuarea controalelor tematice având ca obiect produsele Aqua Queen, prejudicial astfel creat fiind dovedit în acest sens de către societatea reclamantă.

Un alt aspect foarte important și care practic demonstrează o dată în plus culpa celor de la ANPC și a celorlalte parate este acela reprezentat de faptul ca, produsele Winny comercializate de către subscrișa societate comercială, pe aceeași linie de producție ca și cele comercializate sub sigla Aqua Queen și utilizând aceeași tehnologie, nu au fost identificate cu problemă în ceea ce privește compoziția.

Este foarte important de reținut faptul ca, atât pentru comercializarea produselor Aqua Queen cât și pentru cele comercializate sub sigla Winny, subscrișa societate a folosit cele mai performante tehnologii care asigură un grad important de siguranță în ceea ce privește comercializarea acestor produse, aspect care, rugăm instanța de judecată să rețină nu au fost contestate niciodată de către inspectorii ANPC cât și DSVSA.

În ceea ce privește proba prejudiciului moral, este de amintit statuarea practicii juridice, în sensul că, este suficientă proba faptului ilicit, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele deducând în mod frecvent producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

determine un asemenea prejudiciu, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

Legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită a pârâților și rezultatul produs este de asemenea, în opinia noastră, de necontestat, aceasta fiind dovedită prin întregul material probatoriu depus în susținerea afirmațiilor subscrise societății comerciale. De altfel, ținând seama de faptul că obligația generală de a nu aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale altora este o obligație de rezultat, este evident că atunci când se săvârșește o astfel de faptă, vinovăția există, în lipsa unor cauze exoneratoare, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul moral rezultând expres din săvârșirea faptei.

Invederam așadar că sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii civile delictuale a pârâților în solidar, raportat la prevederile C. civ., instanța urmand a aprecia asupra reparării prejudiciului cauzat.

Repararea integrală a prejudiciului cauzat prin fapta ilicită reprezintă principiul de bază al răspunderii civile delictuale, consacrat de dispozițiile art. 998 C. civ., în termeni precisi și cuprinzători, ce evocă neîndoiește ideea reparării daunei în totalitatea sa, fără nicio restrângere sau limitare în raport de natura intrinsecă a acestuia.

Cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare; în practica judiciară și în literatura de specialitate s-a statuat că daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării și trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daunele morale (CEDO cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit).

Având în vedere prejudiciu astfel produs prin acțiuni ale paratilor care au avut repercursiuni asupra activitatilor desfășurate de către subscrisa societate comercială, apreciem întreprătită solicitarea de acordare a unor daune în cuantum de 1.000.000 Euro.

Față de toate cele ce preced, statuând în echitate (în lipsa unor criterii legale), instanța va aprecia că suma solicitată de subscrisa societate comercială este necesară și suficientă pentru acoperirea nu doar a prejudiciului de imagine suferit de către subscrisa societate comercială, ci și pentru acoperirea tuturor neregulilor care privesc activitățile de control și supraveghere ipotetic desfășurate de către subscrisa parate în raport de agenții economici.

Prejudiciul moral încercat de reclamanta constă în pierderea încrederii clienței în a mai achiziționa produsele comercializate sub sigla Aqua Queen, din temerea publică a imposibilității onorării asigurării și protejării integrității corporale a consumatorilor finali ai produselor astfel puse pe piața tocmai în vederea comercializării. Aceasta situație de fapt a produs pe lângă pierderea clienței cu consecința scaderii drastice a încasărilor și afectarea profundă a onorabilității reclamantei, știut fiind că onorabilitatea producătorului unui produs alimentar (categorie în care intră și apa) trebuie să fie absolută pentru a putea desfășura activitatea specifică obiectului său de activitate.

Această conduită duplicitară s-a repercutat negativ în activitatea reclamantei, care și-a pierdut cliența, s-a scepticat în onorabilitatea și credibilitatea reclamantei și în privința posibilității sale de a-și onora autorizațiile în ceea ce privește calitatea produselor puse pe piața în vederea comercializării.”

Mai mult decât atât, toate aceste demersuri neîntemeiate și nesustinite din punct de vedere legal au condus la denunțarea unilaterală din partea unui număr mare de distribuitori ai produselor Aqua Queen, aceștia refuzând să-și asocieze numele, în continuare, cu o marcă de produse percepute de către consumator ca nefiind conforme cu standardele de calitate impuse ca și regula generală.

Pe cale de consecinta, solicitam instantei de judecata sa procedeze la pronuntarea unei Sentinte prin care sa dispuna:

- **Obligarea paratelor, in solidar, la repararea prejudiciului constatand in beneficiul nerealizat raportat la natura verificarilor abusive ale acestor institutii cu privire la produsele comercializate sub sigla Aqua Queen;**

- **Repararea prejudiciului de imagine suferit de catre subscrisa societate comerciala ca urmare a seriei de controale efectuate de catre inspectorii ANPC- prin Comisariatele judetene Prahova si Cluj pe care la data introducerii cererii de chemare in judecata il cuantificam la suma de 1.000.000 Euro prin existenta unui raport de cauzalitate, intre controalele efectuate asupra produselor comercializate sub sigla Aqua Queen si pe cale de consecinta intre articolele aparute ca urmare a acestor controale si diminuarea incasarilor realizate de catre subscrisa societate comerciala, iar mai departe intre publicarea acestor articole si incetarea raporturilor contractuale dintre subscrisa societate comerciala si lanturile de supermarketuri in care erau comercializate produsele sub sigla Aqua Queen.**

- **Plata cheltuielilor de judecata generate de prezenta cerere de chemare in judecata.**

In drept, ne intemeiem prezenta cerere pe dispozitiile art. 192 din NCPC, art. 1349 NCC, art. 73 din NCC, prevederile Procedurilor specifice privind prelevarea probelor de produse alimentare in vederea testarii microbiologice, dispozitiile HG 1020/2005, Normele tehnice de exploatare si comercializare a apelor minerale naturale respectiv Directivele Comunitatilor Europene emise cu privire la lista, concentratiile limita, criteriile de etichetare a constituentilor din apele minerale naturale, precum si conditiile privind utilizarea aerului imbogatit cu ozon la tratarea apelor minerale naturale si a apelor de izvor, etc, precum si orice alte prevederi aplicabile in prezenta speta.

In probatiune, solicitam admiterea probei cu inscrisuri, probei cu martori, probei cu expertiza tehnica de specialitate atat in ceea ce priveste calitatea efectiva a produselor care sunt comercializate sub sigla Aqua Queen cat si in ceea ce priveste sistemele utilizate pentru producerea, filtrarea, tratarea si punerea efectiva la comercializare a produselor comercializate sub sigla Aqua Queen, precum si orice alte probe a caror necesitate ar reiesi din dezbateri.

Cu stima,

Aqua Queen SRL,

prin avocat